นิยายภาพสามเกลอตอนนี้เป็นของ

ชมรมอนุรักษ์การ์ตูนไทย

จัดทำเป็น PDF เพื่อการศึกษาโดย

www.samgler.org

ขออภัยที่ท่านไม่สามารถพิมพ์นิยายภาพเล่มนี้ออกทาง Printer ได้

*** กดลูกศรเพื่อเลื่อนหน้า กดปุ่ม ESC เมื่อดูจบ ***

นิยายภาพชุด พล-นิกร-กิมหลวง เรื่อง

2.50

ผีเปรต

ป.อินทรปาลิต

ค้างคาว
จากบทประพันธ์ของ
ป.อินทรปาลิต
ลอดออกเป็นภาพนิยาย
ตลอดเล่ม
ตอน ___ 11 บาท/เล่ม
กำลังนุกโดยคณะ ชุดสามกลอง

แด่–แฟนที่เคารพรักของผม

คุณคุณที่เป็นแฟนของสำนักพิมพ์ "บรรณาคาร" บางท่านคงจะเบื่อผมเต็มที...เพราะ–พอเปิดผลัวะก๊อเจอผม อ่านไปดูไป...พอปิดผลุบก๊อเจอผมเข้าอีกอย่างว่า...

ฮะแอ้ม....เอาละครับ ในที่สุด...สำนักพิมพ์ "บรรณาคาร" ก็นำนิยายภาพชุดพิเศษเขย่าเส้นคือชุด หัสนิยาย พล นิกร กิมหงวน มาพบกับคุณ ๆ แล้วภายใต้ชื่อว่า "ผีเปรต" ตอน ๒ และผมเชื่อเหลือเกินว่า บริการของเรานี้คงจะสร้างความพึงพอใจให้ท่านได้แน่ ๆ จากฝีมือการเขียนภาพของ "จิตรกร" มือเยี่ยมของเรา

อนึ่ง–*สำนักพิมพ์ของเราออกตัวกับท่านว่า นิยายภาพบางเล่มนั้น เราเสนอท่านอิดอาดล่าช้าไปบ้าง ทั้งนี้หวังว่าท่านคงจะเห็นใจเราบ้างนะครับ หาก–มีข้อบกพร่องสิ่งใดที่อาจจะทำให้ท่านผู้อ่านที่เคารพและเป็นผู้มีพระคุณต่อ "บรรณาคาร" โปรดต่อว่าหรือ "สวด" มายังผมได้เลยครับ เพราะสำนักพิมพ์ "บรรณาคาร" มิอุดมว่า...*เราทำงานเพื่อให้ท่านพอใจ มิใช่ทำงานเพื่อตามใจเรา

จากผม

ชมพูนุท

สำนักพิมพ์ "บรรณาคาร"

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ประเสริฐอักษร เลขที่ ๖๙๑ ถนนมหาไชย พระนคร

นายประยูร พิศนาคะ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๔๙๙

ท่านเจ้าคุณกับนิกรถอนใจโล่งอก เมื่อมองไม่เห็นศพนางนาคพระโขนง

แกเล้วเลง คุณพ่อก็ใช้ไม่ได้ - มีอย่างที่ไหนมาตัวยกัน หนีเอาตัวรอด เตราะห์ดีที่อ้ายหงวนสามารถเจรจากับนางนาคได้ ม่ายกันก็ถูกนางนาคหักคอตายแล้ว.

อย่าเอ็ดไป มีคนกลุ่มหนึ่งเดินมาทางโกดังเก็บศพนี่ อาคิดว่าต้องเป็นตำรวจแน่นอน ทางที่พวกสัปเหร่ออาจจะได้ยินเสียงพวกเราก็ลยไปตามตำรวจมา

ความเงียบเกิดขึ้นชั่วขณะ
ตัวใครตัวมันไว้ยพวกเราถ้าใครถูกจับอย่าซัดทอดกัน
ทำอย่างไงดี

นายพัชราภรณ์ปีนขึ้นไปบนดาษฟ้าโกดังเก็บศพทันที แล้วโดดผลุงไปทางด้านหลัง เสียงหงวนเห็นเช่นนั้นก็ปีนขึ้นไปบ้าง
นั่งลงไว้ยกรให้พ่อเหยียบ) ม่ายเกปีนขึ้นหลังคาโกดังเก็บศพนี้แล้ว หนีออกทางด้านหลัง.

นิกรวิ่งจู๊ดเข้าไปในช่องเก็บศพช่องหนึ่ง เจ้าคุณ, ปัจจนึก ๆ ก็พยายามมุดเข้าไปในช่องเก็บศพซึ่งเป็นช่องว่าง และอยู่ติดกันกับช่องของนิกร.

แฮ่ะๆๆ เอ๊ก.. คุณเก่งมากที่เอ้ามานอนในบ้านของผม อย่างนี้ซิครับ ถึงจะเรียกว่าคนกล้า ความจริงพวกผมไม่ได้เก่งกาจอะไรเลย เรามีแต่วิญญาณเท่านั้น ถึงเราจะหลอนหลอกพวกมนุษย์เราก็ไม่อาจทำอะไรได้นอกจากส่ำแดงร่างให้เห็นว่อบแว่บ บางทีก็แหกหูแหกตาตามประสาผีๆ เอ๊ก แฮ่ะๆๆ

อิติปิโส ภค..สวากขาโต.. ..กรณียมัตถกุสโล.. ยันตัง-ยันตัง ฆาหุงสหัสส.

!

เอ๊ก-อ๊ะ-!

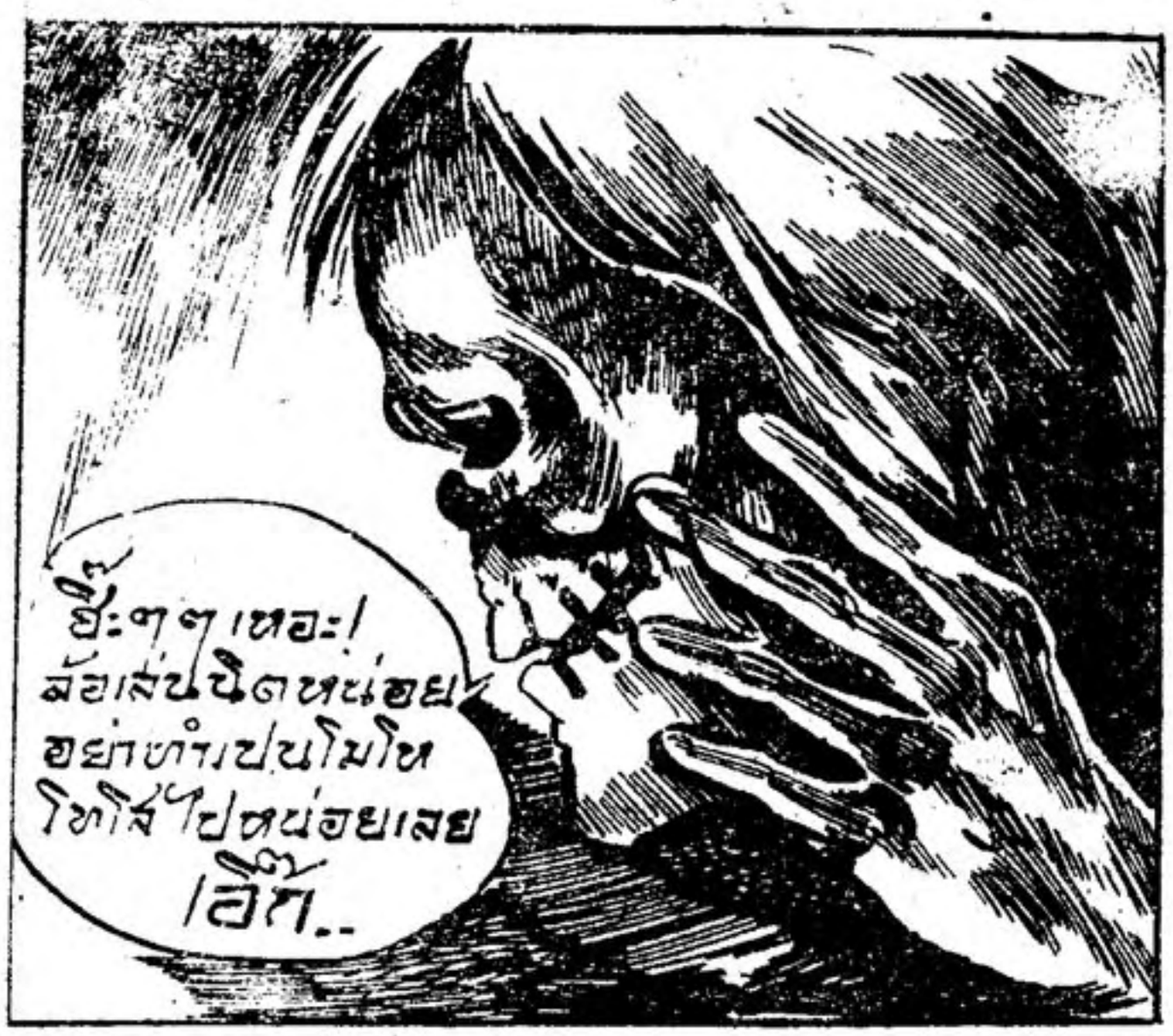

ความเงียบปกคลุมไป
ทั่วบริเวณ นานๆ จะ
ได้ยินเสียงสุนัขหอน
ครั้งหนึ่ง
ปรู้
บ๊าว

พ่อตากับลูกเขยได้เผชิญหน้ากันในระยะใกล้ชิด
ต่างคนต่างจ้องตาว่า อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผี จะพูดอย่าง
ไรก็พูดไม่ออก.
อ๊ะ/อึ๊บ
?

อือ- อ้ายผีตัวนี้ หน้าตาเหมือน
พ่อตากูราวกับแกะ สงสัยว่าคงเป็นพ่อ
ของท่านที่ตายไปแล้ว และคงเอาศพมา
ไว้ที่นี่..

บ๊อ--
บรู๊--
บร--
เอ! อ้ายผีตัวนี้หน้าตาคล้ายๆ อ้าย
-กรไม่มีผิด. เอ-ไว้ยังไงว่ะ

พ่อตากับลูกเขยโผล่ออกมาเผชิญหน้ากันอีกความ
ตกใจนึกว่าผี ทำให้พ่อตาและ
ลูกเขยคอย่นตาหลือกแยก
เขี้ยวเข้าหา
กัน

อือ ! อ้ายผีตัวนี้ ดุบรรลัยเลยไว้ย.

...กระทาชายสามคนพากันเดินเข้ามาในโกดัง เก็บศพ คนที่เดินนำหน้านั่งขาวห่มขาว..คนที่นั่งขาวห่มขาวเป็นชายชะรา อายุในวัย ๗๐ ปี อีกสองคนเป็นชายฉกรรจ์ในวัยกลางคน..

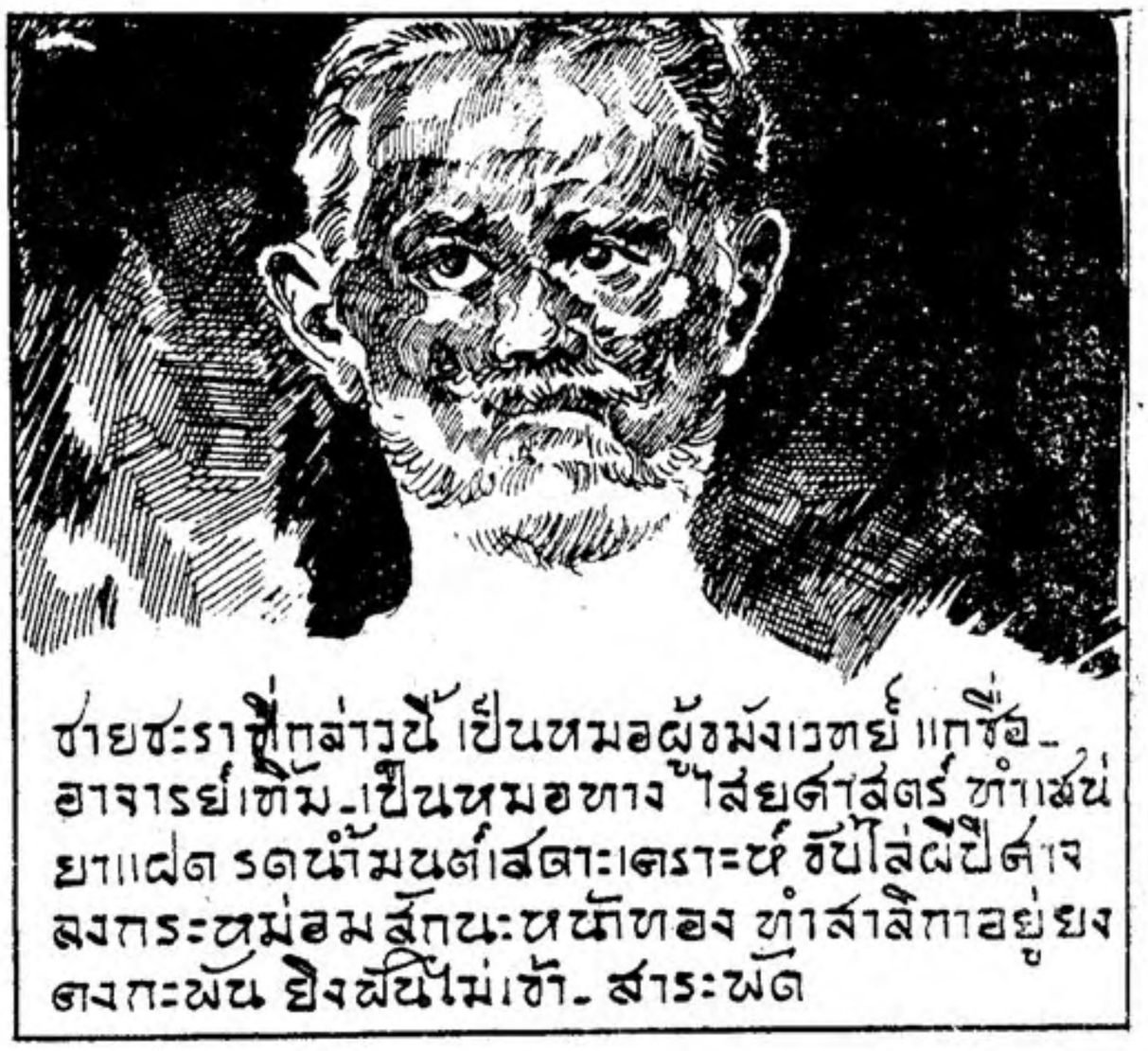
ชายชะราที่กล่าวนี้ เป็นหมอผู้ชำนาญวิทย์ แก่ชื่อ- อาจารย์เทิ้ม-เป็นหมอทางไสยศาสตร์ ทำเสน่ห์ยาแฝด รดน้ำมนต์เสดาะเคราะห์ ขับไล่ผีปีศาจ ลงกระหม่อมสักนะหน้าทอง ทำสาลิกาอยู่ยงคงกะพัน ยิงฟันไม่เข้า- สาระพัด

อาจารย์เทิ้มผานายเดชและนายยอด นักเลงใหญ่ผู้มีอิทธิพล-มาหยุดยืนที่ช่องเก็บศพซึ่งเจ้าคุณปัจจนึกๆ เข้าไปซ่อน ตัวอยู่-- ทั้งสามต้องสดุ้งสุดตัว.

"โอ่โส่" อาจารย์เทิ้มอุทานเสียงหนักๆ. "เจอผีหัวล้านเสียแล้ว-น่ากลัวเป็นคนยากจนลูกเมียไม่มีเงินซื้อหีบ
ได้การละครับอาจารย์ ผีจนๆอย่างนี้ผมชอบเพราะว่ามันเจียมตัวน่าสงสาร-
--อาจารย์ช่วยเรียกวิญญาณให้ผมเถอะครับ..

เจ้าคุณปัจจนึกๆขบกรามกรอดๆ-
อ้ายแก่-เดี๋ยวตายหรอกมึง.
ต้องหัดหลอกเสียบ้าง
ผีหัวล้านอย่าเอาไปเลยนะ อ้ายเดช เอ็งเอาไปเสียยังเหมือนเชียวบ้านเอ็งเปล่าๆ..

อาจารย์เทิ้ม เย็นวาบไปหมดทั้งตัว เจ้ายอดกับเจ้าเดชกระโดดกอดคอลาจารย์แน่น ส่วนอีตีปีโสผีจึงไม่รู้เรื่อง.
อ๊อ-อุ๊บ-อ๋อย" เจ้ายอดคราง. "มันเล่นงานเราแล้วครับท่านอาจารย์
โอ๊ป-อ๊อป

แฮ่บ

มึงไม่รู้จักกูเรอะ อ้ายแก่
กู่นี่แหละ ผีตายทั้งกลม
ตุที่สุด

อาจารย์เหี้มยิ้มแห้งๆ

ผู้ชายตายทั้งกลมมีที่ไหน
วะ..ไว้ย

กูผูดผิดไปไว้ย กูคือผีตายโหงไม่ใช่ตายทั้งกลม
กูถูกรถรางทับขาดสอง
ท่อน มึงจะลองดีกับ
กูก็ได้..ว่ะ

ผ่าบ

เอ๊กว๊

อ้ย

อุ๊บ

เจ้ายอดกับเจ้าเดชตัวสั่นงันงกหลับตาปี๋ แข้งขาสั่น
พับๆ..ด้วยความเกรงกลัว----
ชายชราลังงมือลง
ไปในย่ามหยิบ
ข้าวสารออกมา
กำหนึ่ง

เสกแล้วก็
ซัดเข้าไปในช่องเนื้อตัวที่เจ้าคุณปัจจนึกนอนอยู่

โอ้ย..อุ๊บ

ไม่ได้ร้องเพราะ
กลัวมึงไว้ย
เม็ดข้าวสาร
มันเข้าตาข้า

ยิ่มอิ่ม

อย่านะมึง ถ้ามึง
วิ่งหนีเป็นตายแน่ๆ
..ไม่ต้องกลัวเว้ย

อาจารย์จะทำอย่างไรก็เชิญ
เถอะครับ หัวใจของผมจะ
หยุดเต้นอยู่แล้ว..ผีทำไม
ผูดได้ ก็ไม่รู้

กเป็นผีขั้นผู้ดีโว้ย ถึงผูดได้ เคยหักคอหมอผีมามากต่อมากแล้ว มึงทั้งสามจะต้องตกเป็นเหยื่อของกูอีก
แฮ้ม ๆ

เจ้ายอดกันเจ้าเดชตัวสั่นงันงกไปตามกัน อาจารย์เทิ้มนึกแปลกใจอย่างยิ่ง เป็นหมอผีชมังเวทย์มาสี่สิบกว่าปีแล้วไม่เคยพบผีปีศาจที่แก่งกาจเช่นนี้เลย..

เจ้าคุณปีจจนึกๆ ลุกขึ้นโยงโย่โยงหยากคลานออกมาจากช่องเก็บศพ แกล้งทำปากเบี้ยวปากบูดให้เหมือนกับหน้าของปีศาจร้าย จ้องตาเขม็งมองดูอาจารย์เทิ้ม....
ท่านเจ้าคุณพยายามแลบลิ้นออกมายาวเฝ้อย ทำเสียงคำราม..
แฮ่-ๆ..อย่างนี้กลัวไหมวุ้ย..
โอ๊ะ

อาจารย์เทิ้มถอนหายใจหนักๆ ...รู้สึกหวั่นเกรงปีศาจตนนี้ ยิ่งนัก ..สักครู่อาจารย์เทิ้มก็พยายามบ่มอบใจตนเอ็ง ให้เอ้มแข็ง เดินมาทางช่องเก็บศพ ซึ่งนิกรซ่อนอยู่...

แฮ่-ฮ้าง ๆ
โฮ้ง
นิกรจอมทะเล้น เอามือขยี้ผมให้ยุ่ง อ้าปากจอหรอ ดำรามในลำคอ

อาจารย์เทิ้มรีบปัดไฟฉา
เดินทางทันที แล้วผูกกับตัวเอ็งเบาๆ-
อือ-ไว้ย ผีตัวนี้ มันดุเหลือเกินไว้ย กูเห็นจะ
แย่แน่ๆ คาถาอาคมไม่มีประโยชน์สำหรับปราบปี
ศาจ พวกนี้ไอย

นิกรหัวเราะหึๆ ปลดกระดุมเสื้อเชิ้ต และดึงแขน
ทั้งสองข้างออกจากแขนเสื้อเชิ้ต แล้วนิกรก็ยกคอเสื้อ
เชิ้ตขึ้นคลุมศีรษะ จัดแจงกลัดกระดุมให้
เรียบร้อย ตราบนี้สภาพ
ของนายจอมทะเล้นก็
คือผีที่ไม่มีศีรษะ
นั่นเอง

ฮึ-ฮึ
ฮึ
ฮึ-อ๋อย
อ้ายแก่ เอ้ย - เจ้าผาตัวมาหาที่
ตายแท้ๆ รู้ไหมว่ากูคือนายผีแห่งป่า
ช้าน้ำ ยมพบาลส่งกูมาดวงวิญญาณดูแลผีที่นี่
จนสิ้นตาชีวิตอ้ายแก่ แล้วเจ้าจะได้เห็นภาพที่
น่าดูที่สุด.
อาจารย์เทิ้มเอามือล้วงลงไปในย่าม หยิบหวาย
ตะค้ายยาวประมาณหนึ่งศอกออกมา เพื่อจะปราบ
เปรตผีนี้ศาจและโหงพรายทั้งหมาย-ให้หนี.

อาจารย์เทิ้ม เกิดอาการช็อคเป็นลมหงายหลังตึงสิ้นสติ
สมประดี.
เจ้าเดชกับเจ้ายอด
ดงยืนกอดกันกลม
ทั้งสองต่างหลับตาปี๋...
นิกรเดินมาที่ช่องพ่อตาหลบซ่อนอยู่
ยกมือตบหัวเจ้าคุณปัจจนิกๆ
เบาๆ แล้วกระซิบ.
เชี่ย
ออกมาเถอะครับคุณ
พ่อผมหลอกอาจารย์เสร็จไปแล้ว เหลือแต่
ลูกศิษย์สองคนเท่านั้น....

เจ้าคุณปัจจนึกๆค่อยๆโผล่หัวออกมาจากช่องที่ที่ซ่อนตัวอยู่ แลเห็นอาจารย์เทิมนอนหงาย-เหยียดยาว สิ้นสติ ก็อดหัวเราะไม่ได้.

เอ๊ยนี่มัน
เกิดอะไรขึ้น
วะ_ไอ้ย

บรรดาผีทั้งหลาย ทั้งเก่าและใหม่ ต่าง
พากันพิศวงสงสัย ในการกระทำของ
เจ้าคุณปัจจนึกๆ และนึกร ผีผู้ชาย
และผีผู้หญิง ทั้งสาวและเก่า
พากันหัวเราะชอบใจยกใหญ่

แต่สอกตรายอีตาแก่คนนี้ออก แล้วตาแก่นี่แกจะกลับ
ข้านี้ได้อย่างไร ?
"ฮึ่ม" นึกรตราง "คุณพ่อนี่
ปัญหามากเหลือเกิน พ่อตาที่ดี
น่ะ เขาตั้งตลอดสมกาย
คุณพ่อเชื่อผมเถอะน่า----

เอาวะ_ไว้ย เอายังไงก็เอา แกเป็นผู้นำก็แล้วกัน
โอเค_คุณพ่อ

..ต่อจากนั้น นายจอมทะเล้นนิกร ก็ใช้ผ้าขาวผืน ที่อาจารย์เที้มหุ่มผูกติดกับคอของเขา...

นิกรนั่งโงนเงนอยู่บนคอเจ้าคุณพ่อตา ขยับผ้าขาวคลุมหัว ปิดบังส่วนหน้าและหนัอกเจ้าคุณปัจจนึกๆ จนถึงหัวเข่า ดวงตาขึ้นมองดูเผินๆ ก็คล้ายเปรตตัวหนึ่ง แต่เป็นเปรต ขาวไม่ใช่เปรตดำ ซึ่งเปรตขาวนี้ มีหน้าที่ดวงคุมผู้ [illegible] ท่านเจ้าคุณปัจจนึกๆ ผานิกร เดินเตร่ไปหาเจ้ายอดกับเจ้าเดช ซึ่งกำลังกอดกันกลม ด้วยความกลัวผีปีศาจ.

อุ๊ย. วุ้ย. คุณคะ ทำไมร่างสูงชลูดอย่างนี้ ...ขม. หน้าตาหล่อดีเสียด้วย. หนูขอสมัครเป็นเพื่อนร่วมเผด็จด้วยสักคนจะขัดข้องไหมคะ ใหนๆ เราก็เป็นผีเป็นเปรตด้วยกัน หนูชอบคนซนๆ อย่างคุณ นะคะ เปรตคนสวยของหนู. วุ้ย...

โอ... ...แม่หนู

พวกผีทั้งหลาย ที่มีอยู่ในโถดังต่างพากันชอบใจ ที่มีเปรตสูงโย่งเย่ง เดินเกะกะอยู่ในโถดังเก็บต่ง

เฮ้ย พรรคพวก นั่นมันคู่รักอั้ว เฮ้ย- อย่าทำรุ่มร่ามอั้วไม่ให้ขึ้นมาเป็นเกี่ยวเรื่องน่ะโว้ย

พวกผีในโกดัง พากันประชุม
จะเล่นงาน เปรตปลอม

เอ้า_ เอาเลย_ อ้ายมนุษย์ที่ไม่ชอบอยู่สงบ, สู้กับปลอม
ตัวเป็นเปรต เที่ยวหลอกคนเล่น ทำให้เสียชื่อ...

แกทำเป็นวิ่งหน้าตีนออกไป พ่อคิดว่าเจ้าหงวนกับเจ้าผล เจ้าแห้ง ตงอยู่ในรถ

ผลไว้ย... ช่วยด้วย. ช่วยด้วยไว้ย-ฮ้ายหงวน เปรต-มันเป็น เปรต-ผี เปรต-มันหลอกกัน
!

เจ้าแห้งสะดุ้ง สดตั่งใบหน้าซีดเป็นแผ่นกระดาษ
รับประทานให้นๆ ครับ เปรต...!
โน่น...มันอยู่ในโกดังนั่นไง.
เฮ้-น่า

แล้ว เปรตก็เดินออกมาจากโกดังเก็บศพ ผลกับเสี่ยหงวน และเจ้าแห้ว จ้องตาเขม็งมองดู, เปรต ซึ่งกำลังเดินโย่งเย่งตรงมาปีนกำแพงตัวใหญ่ เจ้าแห้วตกใจมาก ถึงกับเป็นลมฟุบกับเบาะที่นั่งนั่นเอง. ผลเอื้อมมือเปิดประตูรถออก แล้วบอกกับเสี่ยหงวน..

เฮ้ย- ช่วยกันซ้อมเปรตโย่งตัวนี้ หน่อยเถอะ: กันจะเตะให้หมอบเลย
เฮ้- เอาไว้ เอาไว้
?

อ้าวๆ_ นี่มันไม่ใช่เปรตแล้วไง้ย มายังไงถึงได้
โผล่เผล่ออกมาก่อนเปรตวะ
เฮ้ยช้าก่อน_!

เฮ้ย

ว้า_ นี่มันอะไรกันไว้ย
ยังชมัด_ ทุสะนะโสนะโมอี_
ผ้าไง พรวดพลาดไปเสียดีๆ ไว้ย.

เฮ้_ นี่ยังไงวะ_ อ้ายผีนี่เล่นล้อมหน้าล้อมหลัง
คุณพ่อช่วยจัดการกับมันทีเถอะ ผมแหกตา
แหกปาก จนเมื่อยหมดแล้ว.

อ๊ับ อ้ายพวก
นี่มันผีไว้ยมัน
ตามมาเล่นงาน
เราแล้ว

โปร่
ปรื้อ
เฮ้_อ้ายเปรต
ปลอมจงรีบหนี
ไปให้พ้นเร็วๆ

บ๊ะ นั่นมันมีผีติดตามมา
ด้วย จะทำอย่างไรกันล่ะ
อย่างไงๆ อย่าหนีนะวะต้อง
ช่วยกันปราบอ้ายเปรตนี่ให้
อยู่ นะมิ พุทธะ มะอะ

อุ๊ย-วุ๊ย-พี่เปรตคะ
หนูตามมาด้วยความ
รักพี่ค่ะ พี่เคย
ห้ามันพราย
ป้ายหนูไว้
ด่ะ.

เอ๊ะๆ แม่หนู-
โอ๊ะ ฉันกำลัง
จะเป็นเปรต
ไม่ใช่เปรตจริงๆ
หลอกน่ะโอ
อย่าล้อฉัน
เล่นน่า

เสียหงวนวิ่งเข้ามากระโดดเตะ
กันเจ้าคุณปัจจนึกๆ เต็มเหนี่ยว
ด้วยความสำคัญผิด คิดว่าเปรต
หลอกเขา
ฉ่ แซ่ะ
ผลั่บ

เจ้าคุณถูกเตะเต็มแรงก็เซถลา
แซ่ดๆ แล้วล้มฮวบลงบนพื้นดินทำ
ให้นิกรหลุดจากป่า
ของท่านหลาย-
หลังผึง.

สองสหายวิ่งเข้าตลมบอนเปรต
ด้วยความสำคัญผิดคิดว่า
เป็นเปรตจริงๆ ผลกับ
กิมหงวนช่วย
กันเตะทีบ
และกระทืบ
นิกรอย่าง
สนุกสนาน.

ไม่ใช่เปรตโว้ย กันนิกรโว้ยโอ๊ย-ตายแล้ว----
อย่า- ช้ายหงวน
ฟุ๊ว

เป็นอย่างไร ?
ข้างครับคุณ
อา

พล กับ อาเสี่ย หยุดชงัก แล้วยืนตลึง นายพัชรา วารณ์ รีบทรุดตัวลงนั่งกระชากผ้าขาว ซึ่งคลุมศีรษะท่านเจ้าคุณออก ประดองเจ้าคุณปัจจนึกขึ้นลุกยืน ด้วยความลำบากยากเย็น.

ท่านเจ้าคุณ ยิ้มแห้งๆ---

นิดหน่อย.. ขาตะไกรโยกไปแตบหนึ่งเท่านั้นเอง แล้วก็..ดูเหมือนชี้โดรงข้างขวาหักไปห้าหกซี่เห็นจะได้.

..รีบกลับบ้านกัน
เถอะ น้ำมันพราย
เราก็ได้มาเรียบร้อย
แล้ว สิ้นสุดกันที
สำหรับงานเสี่ยงภัย
เสี่ยงชีวิตของเรา
นับว่าคนกล้าหาญ
ชาญชัยที่สุด ที่
สามารถเอาน้ำมัน
พรายได้ จากตัว
นางนาคพระโขนง

รับประทานไม่ได้นอนหลับหรอกครับ
แต่ผมกลัวเปรตเลย
ตกใจเป็นลมสิ้น
สติไป....

เสี่ยหงวนหัวเราะ
หึๆ
ไปแล้วโว้ย
ค่อยยังชั่วหน่อย
รับประทานใจคอผมหายหมด
เลย เปรตตัวนี้แปลกมาก ท่อน
ล่างมองดูคล้ายๆกับโอ่งน้ำ
ขนาดใหญ่ ท่อนบนผอมเล็ก
นิดเดียว รับประทานเปรตอย่าง
นี้คงจะมาจากนรกขุมที่ยี่สิบ
เป็นอย่างน้อยนะครับ

ไม่ใช่เปรต
โว้ย ข้ากับ
อ้ายการ
ต่างหาก
รับประทาน
ยังงั้นหรือครับ

คุณนิกรคะ
จะรีบไปไหน

เอ-ไม่เคยรู้จักเลย
เธอเป็นผีหรือคน
กันแน่ยะ ?
?

ไอ้! ผีไอ้เอ๋ย แม่นาคนะ
ยังจะพยายามตามมารบกวน
อีก-แม่คุณ-กลับไปนอนเสีย
เถิด- แม่คนดี.
ดร. ดิเรก มองดูภาพนางปีศาจ
และนึกถึงความดักดีสิทธิ์ของน้ำมัน
ผรายที่ได้มา.

พวกปีศาจพากันมาหลอน
หลอก ดร. ดิเรกวุ่นวาย
แต่ ดร. ดิเรกไม่กลัวพยายาม
ข่มใจให้กล้าอยู่กับตัว.

ตุณะ:ตรรต๔สิตาฯก็มาถึงรถพาตันกลับ แต่ก็เจอกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสามนาย
ยืนขวางตรงถนนอยู่... สิบตำรวจโทยกมือเป็นสัญญาณให้รถหยุด....

ไปไหนมา

สองขวดสอง เท่ากับห้า

ส.ต.ท. สุจิโทบารีบถอดขวดห่าง
ชี้เท่าตรงแล้ว
ยกมือวัน
ทยาหัตน์
อย่างแข็ง
แรง...

เจ้าแห้วเหยียบตรัช เข้าเกียร์นำ ชูอิดเก็งออกแล่นต่อ
ไป และพอถึงถนนสีพระยาก็เลี้ยวซ้ายมือตรงไป
ทางสามย่าน

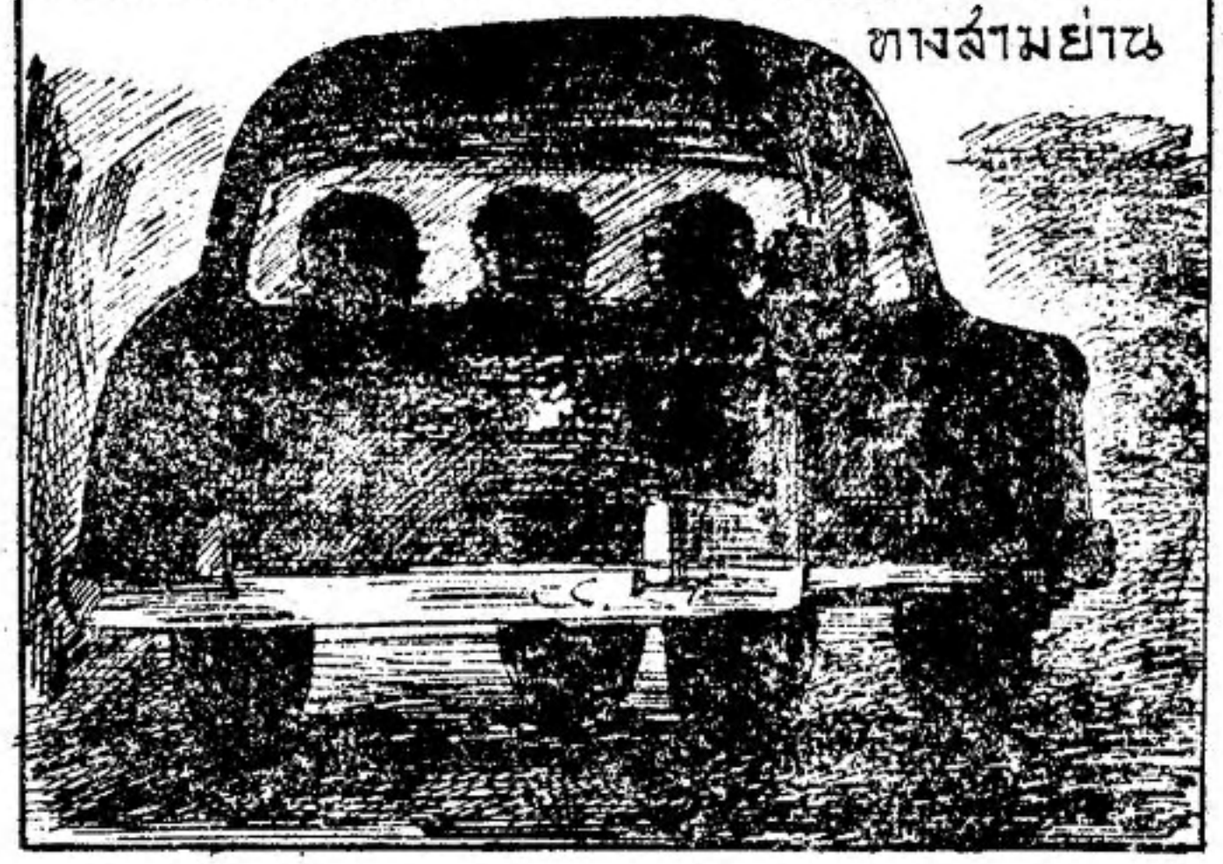

ไม่มีอะไรหรอกครับคุณลาผมผู้ตสังเกตไปยังงั้นเอง

อะไรของแกวะอ้ายหงวน แกนอก
ตำรวจว่าสอง
ขวดสอง
เท่ากันซ้า

...ชูอิดเก็ง แล่นไปตามถนนสีพระยาด้วย-
ความเร็วสูง สิดตัดตรงไปยังบ้าน--
พชราภรณ์ เพราะไกล้จะเป็นเวลา
๔.๐๐ และ ๕.๐๐ น. แล้ว----

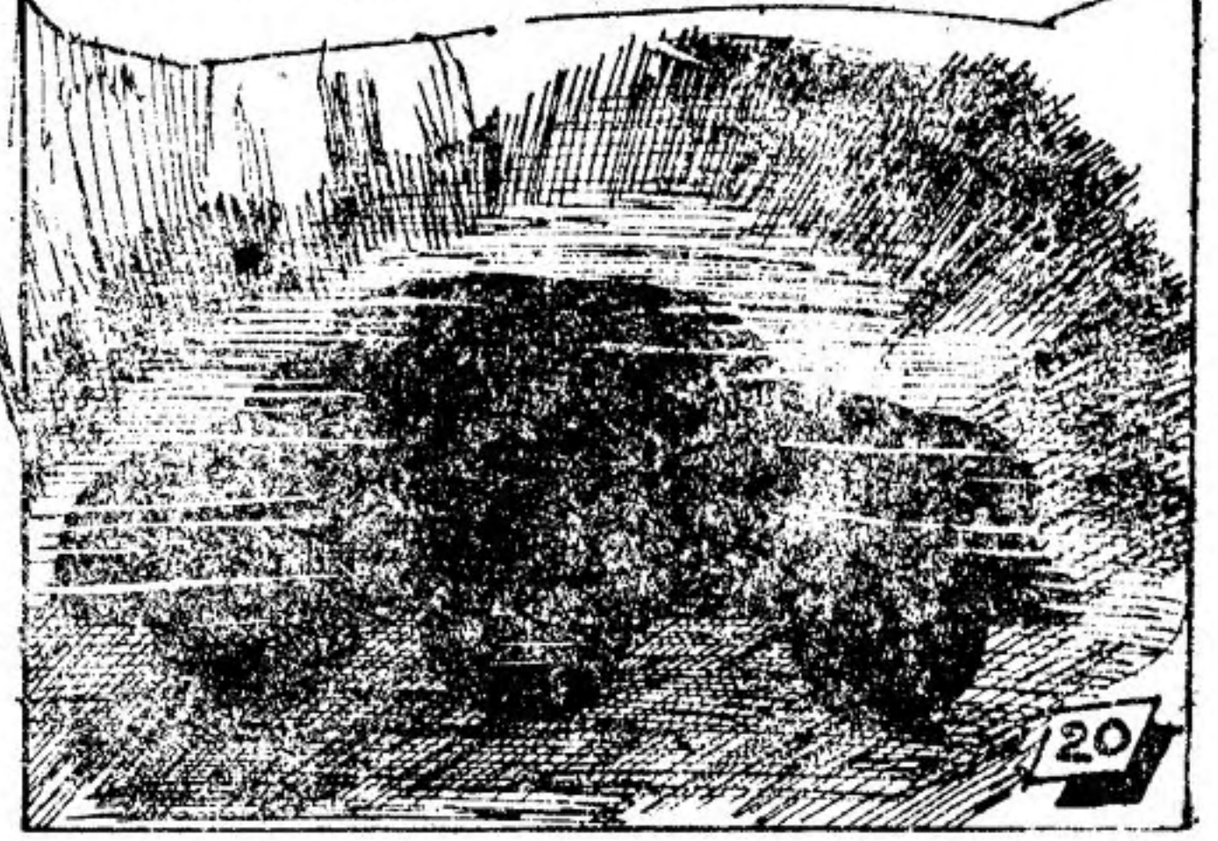

ตอนสายวันอาทิตย์ - ดร. ดิเรกได้ชวนเพื่อนเกลอของเขาและท่านเจ้าคุณปัจจนึกฯ มาปรากฏตัวขึ้นที่หน้าโรงภาพยนตร์ดิ่งส์....

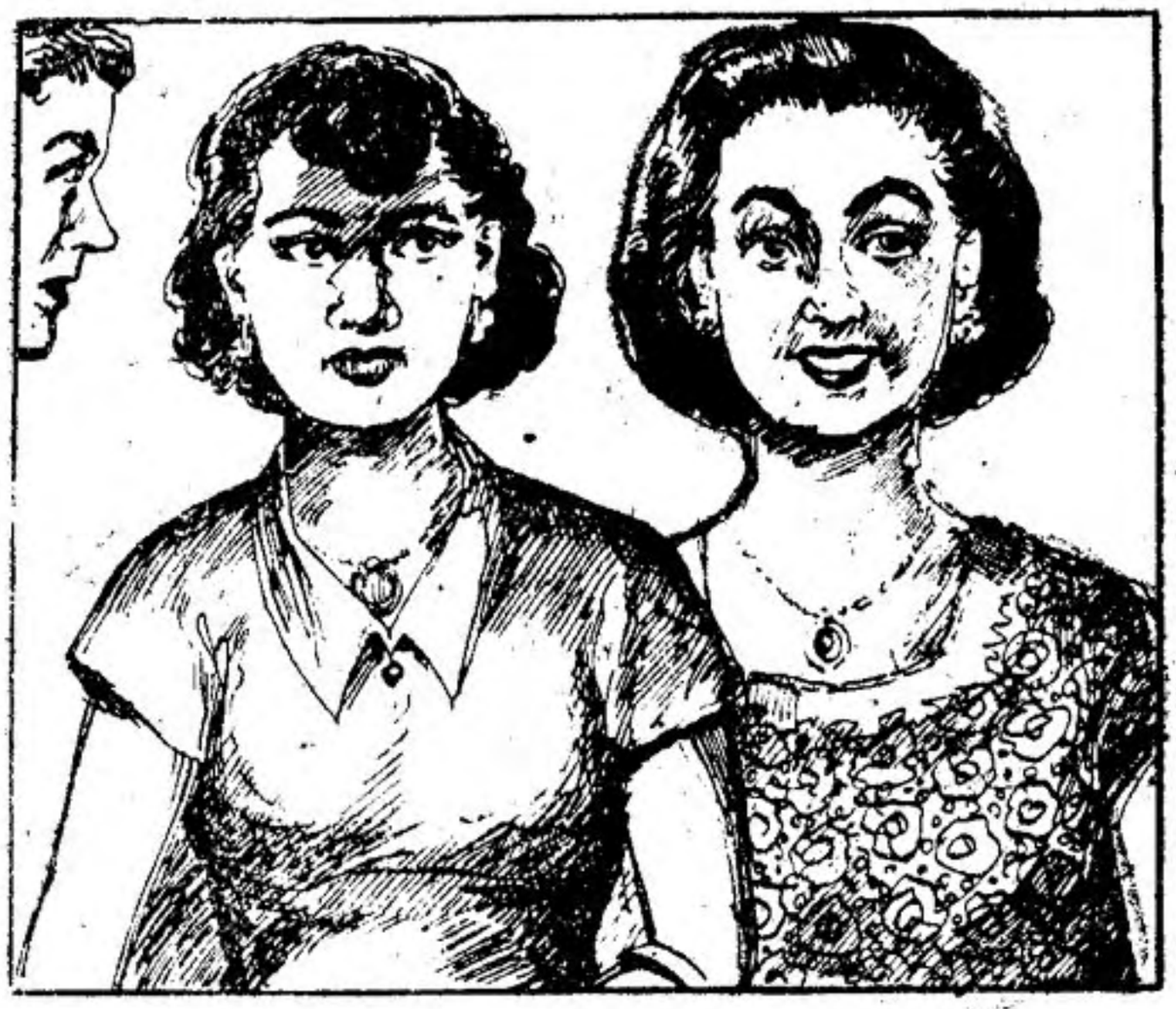

ตรงไหนก็ได้ให้ถูกเนื้อ
หล่อนก็แล้วกัน
ป้ายตรงไหนละ
กันว่าป้าย
แก้มดีกว่า

อย่าบ้าวลาดนักเลยน่า
หมอจะเงายๆไม่ยาก
อะไรตลอก....
ออไร้ เอาละๆ
ฝรั่งต้องใจป้า

ดร.ดีเรกยกนิ้วมือ
ขึ้นดม ผอไดกลิ่น
เขาก็ทำหน้าเบ้และ
ทำคอขย้อน..
ผลกลางคาม-
ตัวยเสียงหัวเราะ
ตอมไหมาะ
หมอ

อย่ามัวรำไรอยู่เลยน่า
พ่อกำลังอยากจะดู
ประสิทธิภาพของ
น้ำมันผราย
เอ๊ก

ดร.ดีเรกเอ่อมมือขึ้นมา-ที่แขนหล่อนแล้ว
ยกนิ้วชี้ที่แตะน้ำมันผรายตาขยี้-ที่ใต้จมูก-

อะไรกันนี่แกป้ารึ?
หล่อนเอ็ดอะไรลั่น
ในหน้าแดงกลำด้วย
ความโกรธ
หน้าตาดีๆแต่ง
ตัวก็สวยทำไม
ชิงชะสิ้งอย่างนี้

ดร.ดิเรกยิ้มอย่างน่าสงสาร เขาผูกอ่อยๆ และยาน ดาง.

คุณว่าผมหรือครับ

ก็แกน่ะซี คุณ ชิบหายเสือกมาจับมือถือแขน เขา... หน้าตาดีๆ ไม่น่าจะชักอ

อุ้ยตาย

แม่สาวสั่ง คมยกฝ่า มือน้อยๆ ตบหน้า ดิเรกดัง ฉาด-

ดร.ดิเรกหน้าซีด ยืนเซ่อเหมือน ไก่ตาแตก...

ประชาชนหนึ่งชาย ที่เดินเตร่อยู่หน้าโรงภาพยนตร์ต่างเอาหัวเข้ามาห้อมล้อม-มุงดู-----

อ้า-ซอรี่...ยูเข้าใจผิด

หน้อยเข้าใจผิดยังไงกัน

ไม่มีอะไรครับมามุงดูอะไรกัน ผัวเมียเขาทะเลาะกันนิดหน่อย.

นี่แน่ะ-แกดูถูกฉัน ฉันยังเป็นสาวไม่เคยเป็นเมียใคร? นิการสูดปากลั่นหันมามองดูดร.ดิเรก แล้วพูดอมยิ้ม- "ไอ้ไอ้ไว้ยไดนเท้าเนาะๆตาหล่เลยเห็นดาวขึ้นกลางวันระยิบระยับไปหมด-"

เด็กหัวจุกในลักษณะของมนุษย์ผี
ปรากฏขึ้นมาอีกคำ
ได้ดร.ดีเรา
วุ่นวาย-

เอ๊ย-ลูกไม่มีอะไร
ไม่ต้องกลัว

แอ๊ด

เอ๊ะๆ นี่มันอะไรกันโว้ย พวกผีปีศาจ
ทำจุ้นจ้านอย่างนี้หว่า

?

?

เอ!
โว้ย

ดีฉันเห็นว่า
คุณเอาน้ำมัน
พรายมารัง
แกผู้หญิงก็.
แกรงว่าจะ
ผิดศีล-
ธรรม-
และ
วรรณน-
ธรรมจึงต้อง
มาบอก

ลูการิอ่าน ทำให้หญิงเสีย
ตนชีวิต ฉันหนธรมาน
ที่มาไปรบที่นอกแล้ว เอ๊ย ไม่จำ
เป็นที่จะต้องมาบอกตนอีกอีก--

ว้า! นี่มันอะไรกันวะ
ยุ่งจิบ----
เราจะฝืดูจนความ
เรื่องน้ำมันพราย
ใหจกลายมาเป็นเช่น
นี้เล่า-ท่อ-

เอ๊ะ ถ้ามันเป็นไว้ย
มันเกิดเหตุยุ่ง
เหยิงเสียแล้ว

แม่สาวคนหนึ่ง
กำลังสนใจกับ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ะไรกัน ทำไมจึงวุ่นวายยุ่งเหมือนเรื่องทดลองสุเทช
เอ๊า_ ใหนว่าสันติภาพ สันติสุข อันสงบดวงรเป็นที่ภูมิ
ที่มนุษย์ควรประสบกันดี
แล้วทำไมเป็นเช่นนี้--?
โอ้ย-
เอ๊ย
เหตุอันเกิดจากการฝืนจนน้ำมันพราย ทำให้พวกปีศาจ
ทั้งหลายต้องมาก้นประชุมการกระทำอันจะทำให้เกิด
ความวิกลวิการตามความนับถือทางไสยศาสตร์ ที่เราเคยว่า
เป็นของขลัง--

ดร.ดิเรกกันเสียหงวนรู้สึกแปลกปลาด ว่าทำไมปีศาจนางนาคจึงมาอาละวาด

อ๋อย

ฝ่ายแม่ผู้หญิงที่ถูกป้ายน้ำมันผลายก็รู้สึกเห็นใจในการกระทำของดร.ดิเรก แต่ยังคม-แต่ยังคุมเชิงดูอยู่ด้วยความกระดากอาย

ดร. ดิเรก กันผรรตผวกก็คุมเชิงคอยดูผลของน้ำมันผราย ว่ามันจะมีอิทธิพลฝ่านใหน

เรามันเสือกไปเชื่ออ้ายนิกรเรื่องมันจึงไปกันใหญ่-

ผรรตเจ้าคุณปัจจนึกๆ พยายามลำรวมใจให้เป็นปกติ เพราะเหตุที่นิกรไปพูดให้เกิดความปั่นป่วนและเพื่อจะอวดอิทธิพล-ของน้ำมันผราย

สันทนี-คุณเดชา
มาพอดีเชียว.

พี่--พี่ค่ะ จับอ้ายสองคนนี้ไปโรงพักหนัง เหนิงอย่าดูมันเลย.

เพ็ชรลูกหรือเพชรซีกครับ?

เพ็ชรลูกโว้ย

พูดไว้ยกับราชฎร-ประโดียวผมฟ้องนะ...

ถ้าเช่นนั้นก็ไปพูดกันที่โรงพักดีกว่า...

นี่แหละครับข้างนอกสุกใส ข้างในเป็นโพรง... ขาวแต่นอก ในไม่ใช่ แน่แท้ปีดปี.

ไปโรงพักเถอะคุณ...

ไปซีครับ....

..อัศวินหนุ่มพาผู้ต้องหาทั้งสอง...ไปกองปราบ

เมื่อไปถึงสถานีตำรวจ.. สันทนีสาวสังคมผู้เป็นเจ้าทุกข์กลับเป็นฝ่ายขอโทษกราบไหว้ดร.ดิเรก

ดร.ดิเรก ขอร้องขอฉ้ำมันพราย ให้ช่วยสืบหาว่า สันสุดกันที่สำหรับเรื่องฉ้ำมันพราย..

เสียงจากบรรณาคาร

แด่...แควนที่เคารพรักของผม

ไหมล่ะ... ผมอกคุณ ๆ ไว้แล้วว่า นิยายภาพจากหัสนิยายชุดสามเกลอจะเขย่าเส้นท่านได้อย่างแน่นอน ดังนั้นผมหวังอย่างยิ่งว่าท่านผู้อ่านคงจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากนิยายภาพชุดนี้อย่างสมใจท่านทีเดียว

ยังครับ—ยังก่อน *เรายังมีนิยายภาพชุดและเรื่องเด็ดเด็ดเสนอท่านอีก ล้วนแต่เป็นเรื่องที่สนุกและน่าสนใจยิ่ง เช่น* **ขุนพลอภินิหาร...** *หรือ* **ซุปเปอร์แมนแกละ** *ที่คุณ ๆ ชอบชุด* **เจ้าชายอนิรุธ** *ตอนต่อไปก็อย่างว่า ...นั่นแหละครับ ตื่นเต้นและสนุกสนานอย่างที่เรียกว่าเกินคำโฆษณาของผมเลยครับ แน่ะ...โม้เข้าให้แล้ว แล้วคุณ ๆ คอยดูก็แล้วกัน...ว่าผมพูดจริงหรือกล่าวเท็จ อ้าว...เกือบลืมเรื่องเด็ด ๆ ของนิยายภาพที่แควนเรียกหากันอึงคนึง เรื่องนั้นคือ* **เจ้าหญิงสายฟ้าตอนจบ** *และ อ้า—*เจ้าชายกาลี *ตอนต่อไปคือ* **"มังกรสองหัว"** *ครับ หวังว่าคุณหนูที่รักยิ่งและแควน* **"บรรณาคาร"** *ที่เคารพรักของผมคงจะติดตามอ่านนิยายภาพที่ผมเกริ่นมาให้คุณทราบนี้นะครับ ในราคาเพียง ๒.๕๐ เท่านั้น*

อนึ่ง—นิยายบู๊เรื่องใหญ่ยิ่ง น่าอ่านที่สุด ตื่นเต้นเร้าใจที่สุดในรอบปีของเรา...จากการเขียนที่วิจิตรบรรจงประณีตเป็นประวัติการณ์ของ ป. อินทรปาลิต เรื่องนั้นคือ...

มฤตยูมืด

มฤตยูมืด.....คืออย่างไรและทำไมผมจึงต้องประโคมข่าวต่อท่านผู้อ่านอย่างครึกโครมที่สุด คุณจะได้เห็นเอง แต่ผมรับรองได้แน่นอนและเด็ดขาดว่า **มฤตยูมืด...** *จำหน่ายในราคาถูกเกินกว่าคุณค่าของเรื่องมากมายนัก เพราะว่า มฤตยูมืดนี้เรานำมาพบกับท่านในรูปเล่มฉบับจิ๋วราคา ๒ บาท เท่านั้น แต่สนุกเกินค่ายิ่งกว่าเรื่องบู๊ใด ๆ ในรอบศักราชนี้ทีเดียว*

จากผม

ชมพูนุท ชนินทร

สำนักพิมพ์ บรรณาคาร

ปากกาทอง

นวนิยายรายปักษ์

ป.อินทรปาลิต

3. บาท

ป.อินทรปาลิต.

★ เขียนตลอดเล่ม • หลายเรื่อง-หลายรส
หน้าปกสอดสีงามระยับ

★ เสนอท่านต้นเดือน กรกฎาคม นี้
อย่าพลาด **ปากกาทอง** รายปักษ์